

Казка про паперове королівство

Олег Паламарчук

Було колись на світі Паперове королівство. І над усе люди цінували в цій країні папір. У них і будинки, і меблі, і посуд, і одяг були паперові. Розмовляли вони, затуляючи рот папером. І висловлювали тільки те, що наперед занотовано на папері.

Всі вони були грамотними. І старе й мале щодня повинні були писати лозунги одного і того ж змісту: "Хай живе найясніший король Паперового королівства Курдур Перший!" та "Як добре нам жити у Паперовій країні!"

У цьому королівстві люди довіряли лише паперам, ніхто не дивився в очі іншим, а тільки на посвідку чи будь-який документ. І одружувалися не просто юнак з дівчиною, а скарбничий білет шукав собі рівноцінного за вартістю, і власники таких білетів розписувалися, щоб множитись.

Найстрашніше було те, що ці люди не мали вогню. Вони мерзли у своїх паперових будиночках і ніколи не могли зігрітися досхочу. Вони мерзли од холоду і скніли од вічного страху.

Побачив це добрий Прометей. Сміливець викрав олімпійський вогонь і поніс людям. Не оминув герой і Паперове королівство.

— Я подарую вам вогонь, — завітав він до першого-ліпшого будиночка.

— Навіщо? — злякався господар. — Не потрібно нам вогню!

Прометей здивувався, зайшов до іншої оселі. Але і там йому показали на двері.

Зовсім розгубився Прометей: "Як так? Ризикуючи життям, я викрав у Богів вогонь, щоб врятувати людей від холоду, а вони мене проганяють!"

Тоді відчайдушний Прометей вибіг на площу міста і закричав:

— Люди, прийміть вогонь!

До нього кинулося кілька стражників.

— Геть, поганцю! Ти хочеш спалити наше Паперове королівство!

— Ні, — сказав Прометей. — Я приніс вогонь, щоб зігріти ваші холодні душі.

— Не треба! Забирай свій вогонь і йди від нас! — строго наказав начальник королівської варти.

І тоді Прометей зрозумів, що у цих людей душі теж паперові.